

Europaparlamentets talman Roberta Metsola
Europeiska rådet den 20 oktober 2022

Kära kollegor,

Här möts vi nu igen medan Europas medborgare – de människor vi är satta att företräda – blickar mot oss för att få beslut och ledarskap.

De är oroadе. Spridningseffekterna av Rysslands övergrepp mot det levnadssätt vi så länge tagit för givet innebär att vårt folk känner sig mindre stabilt i dag, mindre tryggt, mindre förtröstansfullt inför framtiden.

De blickar mot oss för att få en färdriktning, en utväg som ska återställa den sinnesro som så många har förlorat. Vi måste svara kraftfullt – i endräkt – och proportionerligt. Nu är det dags för jättekliven att avlösa de små stegen. Det är den enda vägen framåt, vare sig det handlar om att hantera de skenande elpriserna, de minskande gasleveranserna, den stigande inflationen – som fortfarande inte har nått sin topp – eller att reagera på den olagliga, orättfärdiga och brutala ryska invasionen av det suveräna Ukraina.

Pandemin har visat att vi är sårbara när det gäller hälsa, den ryska invasionen har visat att vi är sårbara när det gäller säkerhet och försvar. Svagheter i vår energipolitik har blottats och utnyttjats. Vår befolkning åldras och de globala försörjningskedjorna är under press.

Vår enighet måste vara reell – den minsta gemensamma nämnaren får inte vara vår måttstock. Vi måste röra oss snabbare, gå mer på djupet.

Detta kan sägas om energi: Även om det ser bättre ut än för några månader sedan är vi fortfarande sårbara för en relativ gasbrist tillsammans med en oelastisk efterfrågan och den externa faktorn med Rysslands utnyttjande av gasen som ett vapen. Med insikten om att Europas försörjning är otillräcklig har otillräcklig lagring och hög utsatthet lett till panik på marknaderna och prisvolatilitet.

Det finns hål som vi måste täppa till. Gemensamma åtgärder, solidaritet i gasförsörjningen och inrättandet av en trovärdig inre energimarknad måste bli verklighet om vi ska lyckas bygga upp motståndskraft i framtiden.

Kommissionen har lagt upp ett antal brådskande åtgärder på bordet. Om att beskatta exceptionella vinster, minska efterfrågan på gas och sätta ett nytt riktmärke för flytande naturgas. Europaparlamentet har välkomnat dessa åtgärder, men samtidigt finns det en känsla av att detta kan vara för lite för europeiska företag med driftskostnader som har blivit omöjliga eller familjer som inte längre har råd att betala räkningarna.

Vi måste tänka mer långsiktigt. Vi behöver en trovärdig vision för vår framtida energimarknad. En gemensam upphandlingsmekanism för gas är nödvändig. Endast på det sättet kan vi hitta en utväg och undvika att bjuda över varandra när det betyder som mest. Vi måste åter titta på möjligheten att frikoppla elpriserna från gaspriserna som en extraordinär, tillfällig åtgärd.

Tiderna förändras och kräver nya arbetssätt. Vi måste vara redo. Det är inte lätt, vi har alla pressen och verkligheten på hemmaplan att förhålla oss till, men att gå sin egen väg får inte vara ett alternativ. Insatserna är för höga. Vi måste arbeta tillsammans – i verklig solidaritet. Och dagens nyhet om en ny grön energikorridor som ska sammanlänka Portugal, Spanien och Frankrike är ett bra exempel på hur vi kan finna gemensamma lösningar.

Parlamentet är fortsatt redo att ta sin del av ansvaret – och det kan vi göra snabbt, precis som vi gjorde med gaslagringen tidigare i år, och som vi kommer att göra med Repower EU. Vi förstår vidden av utmaningen. Vi är redo. När det gäller en långsiktig revidering av energimarknaden står Europaparlamentet redo att arbeta och redo att leverera.

Europaparlamentet är en partner och en allierad. Vi delar samma mål. Vi tjänar samma medborgare. Europaparlamentets ledamöter tar med sig budskapet hem till sina hemländer. De kan förklara för människor vad vi gör och varför det är nödvändigt. Detta är avgörande för att bevara vår enighet och motverka

Rysslands narrativ och desinformation, som har till syfte att destabilisera och splittra oss.

Vi hör familjernas och företagens oro. Snabba och brådskande lösningar betyder inte att vi kringgår våra vanliga lagstiftningsförfaranden.

Europaparlamentet bidrar med europeisk demokratisk legitimitet till de förslag vi antar – det är därför parlamentet bör vara fullt involverat i de nya förslag som läggs på bordet. Det är viktigt för människor.

Vi kan få kontroll på våra räkningar och vi kan göra det utan att överge våra långsiktiga klimatmål, men vi kan bara göra det tillsammans.

De stigande energipriserna underblåser naturligtvis inflationen, vilket leder till lägre disponibel inkomst för hushåll och familjer. Näst på tur att hamna under press är våra banker och finanssektorn – med högre bolån som slår mot bostadsmarknaden. Tvåsiffrig inflation och snabbt stigande räntor orsakar en tsunami och äter upp värdet på folks hem, löner och nationella budgetar.

Vår ekonomi hämtade sig bra efter pandemin tack vare vår ekonomiska styrningsram och Next Generation EU. Nu behöver vi skapa rätt villkor för att stimulera privata investeringar och få tillbaka EU-ekonomin på en stabil tillväxtväg.

Lösningar kostar pengar. Under pandemin skapade vi en skuld som nu måste betalas tillbaka med egna medel – som vi vet inte räcker till. Med större lånekostnader och ökande underskott krävs det att våra ekonomier växer. Tillväxt är den enda utvägen. Det för mig tillbaka till energin: vi måste sänka priserna för att hjälpa till med en återgång till solid ekonomisk tillväxt överallt. Det är så vi kan dämpa de sociala och ekonomiska återverkningarna av de kriser vi står inför, och fokusera på de mest utsatta.

Vår ekonomi behöver den injektionen. Det är inte bara en fråga om välstånd utan även om säkerhet.

Det betyder också att vi åter måste titta på EU-budgeten. Den nya fleråriga budgetramen har redan stött på mängder av utmaningar. Den saknar resurser

och flexibilitet för att hantera kriser eller finansiera nya prioriteringar. Vi behöver en revidering för att gå i takt med tiden. Lösningar utanför budgeten eller bara en översyn kommer inte att ge folk de svar de förväntar sig av oss.

Jag känner till motviljan mot att öppna det här igen. Jag känner till den politiska realiteten, men den fleråriga budgetramen måste framtidsäkras med inbyggd flexibilitet. Taken bör höjas när det är nödvändigt för att spegla framväxande behov och nya prioriteringar.

Vi försöker hitta pengar för att ge humanitärt bistånd till Ukraina, för att bekämpa den globala livsmedelskrisen, för att hantera naturkatastroferna och för att finansiera våra politiska ambitioner inom energi, försvar och strategiskt oberoende. Och detta utan att räkna med de hundratals miljarder euro som behövs för återuppbyggnaden i Ukraina.

Och i stället för att lägga de begränsade medel vi har i EU-budgeten på dessa prioriteringar måste vi använda dem till att betala tillbaka skulden för Next Generation EU, för vi har inte enats om nya resurser och de stigande räntorna tvingar oss att betala mycket mer än planerat. Det blir ytterligare 450 miljoner euro under 2023. Det blir allt svårare att förklara.

Återbetalning av skulder är inget vi kan välja – vi måste betala tillbaka dem. Om räntorna förblir höga kommer återbetalningen av skulden för Next Generation EU att radera ut budgetens hela krishanteringskapacitet och börja äta sig in i EU-programmen.

Och inget av detta kan göras utan att vi trappar upp hjälpen till Ukraina. De utmaningar vi står inför hänger ihop med varandra. Det är olika aspekter av samma fråga – som får näring av Rysslands aggression och expansionistiska teorier som hör hemma längst bak i våra historieböcker.

Vågen av urskillningslösa angrepp mot städer och civil infrastruktur runtom i Ukraina är chockerande men måste bemötas med beslutsamma åtgärder, bland annat

- utökade sanktioner,
- mer militärt stöd, särskilt luftvärnssystem, stridsvagnar och tungt pansar,
- förstärkta ansträngningar att ta itu med krigsförbrytelseerna i Ukraina.

Detta är viktigt om vi ska kunna trycka på för fred – och vi måste trycka på för fred. Men det måste vara en verklig, hållbar och varaktig fred. Alltför många av de nationer ni leder har upplevt ockupation – många av er har gjort det personligen. Vi måste lära oss av Europas smärtsamma historia och förstå vem vi har att göra med. Fred är vårt mål. Och verklig fred kan bara komma med rättvisa, med en tribunal som tittar på krigsförbrytelser, på deras förövare och på upprättelse.

Vi måste vara redo att gå längre. Sanktioner har sina kritiker, jag vet. Men de är nödvändiga, de fungerar och måste gå ännu djupare – vilket inkluderar Lukasjenko i Belarus.

Europas framtid ligger i dess förmåga att anpassa sig med fart, mod och enighet. För här måste vi inse att varje tecken på oenighet kommer att utnyttjas och användas mot oss.

Rysslands brutala, olagliga och orättfärdiga invasion av Ukraina har riktat strålkastarljuset mot att vi måste anpassa oss och hålla försvaret och säkerheten högst upp på vår agenda för att motverka hybridattacker. När Ryssland oundvikligen trappar upp i vinter måste vi börja tänka på Europa som en gemenskap med ytterligare 43 miljoner människor som förlitar sig på oss. Vi måste vara redo.

Och verkligheten är den att vårt försvar är beroende av Ukraina och hjälpen vi ger till dem: Luftvärnssystemen. Stridsvagnarna. Det ekonomiska stödet. Det politiska stödet.

Till sist vill jag nämna Moldavien, den fattigaste europeiska staten, hårt drabbad av konsekvenserna av Rysslands krig mot Ukraina både ekonomiskt, humanitärt, energimässigt och till och med politiskt. Moldavien behöver vår uppmärksamhet och vårt praktiska bistånd.

Jag vet hur stora uppoffringar ni har gjort: politiskt, ekonomiskt, militärt. Jag vet att det inte kommer att bli lätt att be er att gå längre och snabbare. Men "enkelt" har aldrig varit ett villkor för att agera. Det är nödvändigt. Det är av kritisk betydelse, det är upp till oss att hantera det och jag är övertygad att vi kan göra det tillsammans.